

Mensuel
Numéro 64
Avril-Mai
2010

La SAGO

La Sat-Amikara GazetO

Espéranto :
vers une culture sociale sans frontières.

Zone euro : 3,50 €
Suisse : 5 FS
Autres pays : 4,50 €

Kongres-foto : Alain Giffort
Muntado : Serĝo Sir'
Desegno : Lino Markovo

**De kongreso
ĉe maro...
...al alia...**

Interasocia Renkontiĝo
de Esperanto
ĉe Mediteraneo
22-26 de aprilo 2011

<http://esperantosete2011.fr/>

konkurso Nova emblemo por SAT-Amikaro

Dum la kongreso (kiu laŭ la unua plano devis finekti la emblemon) ne estis pritraktita la konkurso. Tio fakte ne estas ĝena, ĉar kiel konstateblas apude plu venas kontribuoj, k la komitato do decidis daŭrigi la akcepton de proponoj ĝis la somerfino, k la fina voĉdono okazos pere de la referendumo.

Ne forgesu, ke proponebblas ankaŭ motoj (pri kio, grafika talento ne necesas!).

Flore kuku ! Vintraj glaciaĵoj Frandebla ankaŭ alizezone... el paĉja kuirlibro

- 6 ovoĵ
- 60 g da sukero
- 50 g da kakaopulvoro
- 500 g da buterkeksoj en pecetoj
- 250 g da butero
- 100 g da migdala pulvoro
- 70 g da sekaj vinberoj
- 20 g da figoj

Miksu unue la ovojn kun la sukero en kaserolo kaj samtempe varmigu la tuton je malalta temperaturo dum proksimume 10 minutoj. Aldonu poste la kakaan kaj migdalan pulvoron. Bone miksu.

Aldonu la buteron, laŭeble jam iom mola, kaj bone miksu.

Aldonu unu post la alia, ĉiam bone miksante la keksojn, la vinberojn kaj la figojn.

Kiam vi havas homogenan paston, faru buletojn, aŭ iun alian formon, per kuleretoj aŭ simple per la manoj.

Lasu en la frostujo dum unu horo antaŭ ol manĝi, kaj poste lasu la ceteron nur en la malvarmŝranko.

Flora Markov

**Kongresaj
eĥoj**
(sekvo de la
kovril-paĝo,
kaj fino)
far Lino

Kongresaj eĥoj

Du novaj kongresaninoj en Hiliono

Trairante la tutan Francion (de Beziero ĝis San-Briego) ni alvenis al la domo Georges Palante en Hiliono. Enirante en la kongresan akceptejon la 3an de Aprilo ni havis la impreson esti en vasta birdejo, kie oni parolas Esperanton. Stranga mondo! Subite aperis amikoj kaj tuj post kelkaj kisoj, ni nin sentis hejme.

La afablaj akceptantoj donis al ni belan dosieron, en kiu ni trovis nian ŝildon kun verda rondforma memglua papereto ⁽¹⁾ kaj diversaj informoj pri la loko kaj la funkciado de la kongreso..

Do ni vizitis la kongresejon; salutis la konatajn samideanojn kaj konatiĝis kun la aliaj. Ĝaje ni babilis, ni babiladis... kaj iĝis birdoj en la birdejo.

Poste, legado de la programo: kunvenoj, vizitoj, libro servo, bretonia budo, Esperanto-Info budo, tabuloj pri Greziljono aŭ Bureso aŭ ĵurnaloj. Post la aĉeto de la «Koboldoj»⁽²⁾ trinkante kafon ni pripensis - kien iri: ĉu viziton, ĉu kunvenon, ĉu Hilionon? Ni devas elekti inter la diversaj ebloj.

Unue ni ĉeestis la prezentadon de la fama verkisto Louis Guilloux, kiu travivis sian infanecon apud la katedralo Sankta Stefano en San-Briego. La filmo kaj la sekvanta parolado interesis nin. Nun, ni pli bone konis la vivon kaj la verkaron de Louis Guilloux. Necesis por ni legi aŭ relegi liajn librojn.

Dum aliaj prelegoj, oni parolis pri diversaj nuntempaj, mondaj aŭ lokaj temoj sed ankaŭ pri esperantaj zorgoj: La Sago, kulturaj centroj.

La unuan tagon pluvis eĉ pluvegis. Poste sunis. Do ni promenis sur la vojo de la doganistoj kaj fotis la golfeton de San-Briego kaj ankaŭ sur la stratoj de la malnovaj kvartaloj de la ĉefurbo. En la restoracio vidalvide de la kongresejo ni manĝetis kaj pagis per «koboldoj».

Nin tre allogis la vesperoj. Unue ni dancis kun la tradicia bretonia muziko.

Due la Asocio Interkant interpretis la «Ĝeneralan Kanton» de Pablo Neruda kaj Mikis Theodorakis. Franjo majstre gvidis la 60 korusanojn kaj muzikistojn el la tuta Francio. La muziko kaj la poemoj emociigis samtempe la spektantojn kaj la partoprenantojn de

la koruso. Longe daŭris la aplaŭdoj. Trie Esperanto-Vannes proponis agrablan teatraĵon: La atendejo. Multaj personoj atendis la kuraciston en la atendejo. Dum la longa atendado ili rakontis la kialojn de sia alveno ĉi-tie kaj festis la naskiĝdatrevenon de iu tiea virino per kantoj. Kiam finfine alvenis la kuracisto, ili ne plu bezonis lin kaj ili kontente rehejmeniris.

Postkongrese ni partoprenis en la orienta ekskurso de Lehon kaj Dinan. Ni multe ŝatis la abatejon kaj la fortikaĵon de tiu vilaĝo sur la rivero Rance. Posttagmeze la buso haltis sub la muregoj de Dinan. De tie ni supreniris ĝis la malnova centra kvartalo. Ni promenis ĝis la strato Jerzual, eks-enirejo de la urbo en Mezepoko, kaj ni subiris per forta deklivo ĝis la haveno.

Ni loĝis en la junulgastejo en San-Briego. Ĉiutage buso veturis nin ĝis la kongresejo, kie ni travivis la tagon. Tie ni manĝis bongustan, ekokultivan, bretonan nutraĵon. Ni ankaŭ scivolis pri la organizado kaj la realigo de tiu kongreso, ĉar la venontan jaron, akceptos la kongresanojn nia regiono. Kia respondeco por ni! Ni esperos esti tiel efikaj kaj tiel ridetantaj kiel la teamo de Hiliono.

Estis nia unua kongreso kaj ni bonŝancis. Ni gratulegas ĉiujn.

Line kaj Geneviève

Serĝaj notoj:

(1) Tiun markon ricevis la kongresanoj, kiuj unuafoje SAT-Amikare kongresis. Tio tre utilis, ekzemple, por indulgi ilin kiam ili alvenis akurate al la labor-kunvenoj, kio ja estas kruda malrespekto al la SAT-Amikaraj kongresaj tradicioj.

(2) La «Koboldoj» estis la speciala mon-unuo en la Hiliono-kongreso. Ja niaj bretonaj kamaradoj ofte emfazis siajn asteriksecojn, kaj do tute normale malfacile povus aliĝi al ideo de komuna eŭropa mon-unuo. Tamen, por ne ofendi la ne-gaŭlojn, ili kreis mon-unuon ne pli valora ol eŭro, kvankam evidente ne malpli (kio bonŝance simpligis la rilatojn emociajn kaj matematikajn inter la du mon-unuoj kaj ties posedantoj).

S.

Enhavo

- 1 Kovrilpaĝo
Kongresoj: de eĥoj ĝis antaŭsono...
 - 2 Nova emblemo
Flore kuku
 - 2-4 kongresaj eĥoj
 - 5 Komunumo de 1871
 - 6 Statistiko pri senlaboreco kaj dungiteco (tria kaj lasta parto)
 - 7 Impeto de kooperativo.
Selle-humuraĵoj
 - 8 SAT kongreso
Kotizoj!!
- Supplément en français**

 - 9 Fomation universitaire...
CGT Catalane
Echo du congrès de Hillion
 - 10 Hillion
 - 12 Disque, cours SAT, SAT-Amikaro
- 13 Utilaj informoj
Libro-Servo
 - 14 Libro vivas pli ol unu sezono: Dis!
 - 15 SAT-EFK Dokument-filmo
 - 16- Kiel esperantigi proprajn
 - 17 nomojn -11
Parkinson-malsano
 - 18- Esperantistoj aktivas
 - 19
 - 20 Ni pozitivu ! / Ĉe la lago.

Partoprenis en ĉi numero:

(laŭ alfabeto ordo)

Andreo	Andrio
J. L.	Carré
Geneviève	Gaubert
Alain	Gilfort
Véronique	Girard
Louis	Gohin
Françoise	Guihaumé
Isabelle	Lamy-Rested
Mikaelo	Lavergne
Jak	Le Puil
François	Lo Jacomo
Flora	Markov
Lino	Markovo
Vinko	Markovo
Vito	Markovo
Guy	Martin
Line	Maurel
Chantal	Millet
Jean	Selle
Serĝo	Sir'
Juliette	Ternant

Ni pozitivu !

Okaze de la kongreso en Hiliono, mi havis la plezuron ricevi atakon pro mia «Ĉe la lago» far kelkaj virinoj, kiuj opiniis, ke tiu BD ⁽¹⁾ prezentas «tre malbonan bildon de la virino», kio estas ĝentila maniero diri ke ĝi estas «virvireca».

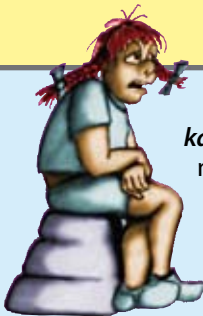
Sed evidente ne! Mi ja havas dokumenton subskribitan de mia edzino kiu atestas ke ĝi tute ne estas tia. (Nerefutebla pruvo, ĉu ne?)

Pli serioze, mi provis kompreni kial oni tiel taksas tiun BDn. Al mia demando, jen la du ĉefaj argumentoj, kiujn «iŝi» prezentis:

- la virino estas supraĵa, zorgante nur pri sia aspekto;
- la BD ne enscenas virojn.

Tuj oni povas konstati ke la kritikantinoj enfokusigas sin sur la patrino, la rolulo kiu ĝenas, ignorante la filinon kaj neante la viron.

Nu, mi ja grandparte konsentas pri la eco

de la patrino, sed kiel **karikaturado de burĝino**, ne de **ĉia ajn virino**.

Tiaj virinoj ekzistas, kial ne ensceniĝi ilin, ĉefe kiam oni tute ne celas prezenti ilin kiel universalan modelon? Plej bona

pruvo estas la ekzisto de la filino – kiu fakte pli ĉefe rolas ol la patrino – kaj kiu estas strikte la malo de la patrino: ŝi estas mensklara, kaj ne tre zorgas pri sia aspekto. Kial do oni rifuzas vidi inan specimennon el tiu ina rolulo?

Ja la BD entenas viran rolulon, kaj tio ekde la 4a epizodo. Efektive li ne ofte aperas fizike, tamen li ĉiam ĉeestas, minimume simbole, kiel gvidlinio kaj por la patrino, kiu bezonas je ajna prezo, certigi al si, ke ŝi plu kapablas allogi, kaj por la filino kiu timas la pardon de ekskluziveco en la amo de sia patrino. El la tri roluloj, ja la viro estas la plej ventkapa: memfida, elmontrigema, pretendema, kaj ne tre inteligenta: ja li fulmorapide perdis ŝakludante kontraŭ la filino. Sed strange, li iĝis travidebla al miaj kontestantinoj...

Ŝajnas ke ni ŝuldas tiun sintenon al la nuna kulturo pri «pozitiveco»: kiam oni parolas pri io, nepre nun oni estu «pozitiva», estas ne bele, ne etike, substreki negativajn trajtojn de io ajn. Komparu kun la reagoj de kelkaj pri la kovrilpaĝo de La Sago pri la kulturdomoj bildigitaj kiel ruinoj: oni ne prezentu ilin difektitaj, eĉ se tio celas draste aŭdigi alarmon, same kiel oni ne prezentu virinon supraĵa, eĉ se ekzistas kelkaj tiaj... Ni konsciu ke tiu mensa kultura konformigado utilas al la reganta ideologio: ankaŭ kapitalismon oni konsideru pozitive: paroli pri ĝiaj negativaj flankoj estas «politike nekonvena».

Konklude, mi aludos al la efemera aperigo de «La kastelnova grupo». En ĝi, estis kvar viraj roluloj, el kiuj tri ne aparte brilis. Tamen neniu virino plendis pro la malbona bildo de tiuj viroj... eĉ ne viroj cetere – kvankam kelkaj, en nombro ne nula, petis ke mi rapide revenigu la lagulinojn....

Serĝo Sir'

⁽¹⁾ mallongigo de Bild-Deliraĵo (Taksas ĝin delireca mi, ne la atakantinoj.)

